

[Oluf Pedersen.]

else. Landbruget kan kun reddes, hvis man afskaffer alle Særrettigheder og Monopoler, dem, som i Dag hindrer, at Landbruget faar, hvad det kan tilkomme. Landbruget kan ikke reddes ved, at man prøver at lave en Række kunstige Foranstaltninger. Landbruget har op igennem Aarene erkendt, at saadan er Forholdet, og derfor har man fra Landbrugets Side netop rejst Krav om, at man vilde have Særrettigheder og Monopoler væk; derfor har Landbruget hidtil vendt sig mod Toldforanstaltninger. Jeg tror, det ligger saadan, at hvis den danske Landmand kom til at afgøre det, hvis Landbruget kom til at bestemme det ved en Afstemning, hvori alle Landmænd deltog, vilde de vende sig mod Ordningerne. For hvis de Herrer kommer ud til Møderne derude, hvis de læser, ja, selv Venstres Presse, vil de se, at man Gang paa Gang vender sig mod alle Ordningerne og siger, at de er det rene Galskab, og de hjælper ikke, og det er jo betegnende for Forholdet, at selv det ærede Medlem Hr. Thomsen siger, at Ordninger er noget taabeligt noget. Men, siger han, naar vi skal have taabelige Ordninger, lad os saa faa saa mange som muligt, hvori- mod vi siger: Ordninger er noget taabeligt noget, og derfor skal man ikke have saa meget som muligt af den Slags, men man skal have saa lidt som muligt, det vil sige ingenting.

Munch-Petersen: Jeg spurgte i Gaar flere Gange det ærede Medlem Hr. Thomsen om, hvor Kravene mod Kapitalen om Rente- og Gældsnedskrivning var blevet af. Det ærede Medlem svarede ikke og har ikke ønsket disse Krav optaget. Dog er der i de Ændringsforslag, det ærede Medlem her har stillet, et enkelt Forslag, som vender sig mod Kapitalen, nemlig Forslaget om en Skat paa store Indtægter og store Formuer. Det er naturligvis en bedre Ting end den Mulighed, som ligger i selve Lovforslaget om en almindelig Skatteforhøjelse paa samtlige Indtægter her i Landet, men det Ændringsforslag, som Det frie Folkeparti har stillet, indeholder jo betydelige Forværringer af Lovforslaget paa andre Omraader, hvorfor jeg maa anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag.

Hvad selve Lovforslaget angaar, fastholder Udvalget naturligvis dette, hvilket jo ogsaa var besluttet paa Forhaand, og det til Trods for, at det i Gaar uimodsagt er slaaet fast, at denne Lov kun er til Fordel for ca. 1 700 Godsejere her i Landet, medens 110 000 Husmænd og andre mindre

Landbrugere og hele den øvrige Befolkning skal betale Omkostningerne; der skal gaa Millioner i Godsejernes Lommer, plyndret hos hele den store Befolkning. Der er ikke Tvivl om, at Befolkningen Landet over vil rejse sig mod denne Udplyndringslov og andre Udplyndringslove, som man i kommende Tider vil gennemføre. Dette kom ogsaa til Udtryk paa det Møde, vort Parti havde indkaldt til i Gaar Aftes her i København. Vi havde ganske vist ikke som L. S.'s Fascister et offentligt Telegrambureau, Regeringens Radioavis og hele Landets Presse til Raadighed for Agitation, vi kunde ikke agitere med gratis Københavnerrejse, vi kunde kun med faa Dages Varsel agitere gennem „Arbejderbladet“ for Mødet, men alligevel mødte der 10 000 Mennesker, som vedtog den Henvendelse til Regering og Rigsdag, der er omdelt her.

Formanden: Jeg gør Taleren opmærksom paa, at det er de stillede Ændringsforslag, der i Øjeblikket er til Behandling.

Munch-Petersen: Om de stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at jeg vil anbefale at stemme mod det af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag og i øvrigt afholde mig fra at stemme om det andet rent formelle Ændringsforslag.

Holstein: Hvis Landbruget fik 15 Kr. for sit Brødkorn, 14 Kr. for sit Foderkorn og ca. 3 Kr. pr. kg for sit Smør, saa fik Landbruget de Priser, man hidtil har regnet med som normale Priser for de paagældende Artikler. Jeg kan derfor i og for sig ikke sige, at det, der tilsigtes med de af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag, er urimeligt, men den Maade, hvorpaa man søger Formaalet opnaaet, er uoverskuelig i sine erhvervsøkonomiske Konsekvenser. At Smørprisen, som den her foreslaas fastsat, i og for sig er rimelig, det fremgaar af, at man, da man i Oktober 1931 vedtog det første Kriseforlig, fastsatte, at de Laan, der gaves til Lettelse af de kommunale Ejendoms-skatter, skulde tilbagebetales, naar Gennemsnitspriserne for Flæsk og Smør havde naaet Gennemsnitsprisen efter Noteringerne i det sidste Halvaar af 1931, og da var Gennemsnitsprisen efter Noteringerne for Smør nøjagtigt 2 Kr. 69 Øre, eller meget nær 2 Kr. 70 Øre pr. kg. Denne Pris har man altsaa regnet med som Normalpris, som en rimelig Pris. For Flæsk var Prisen dengang meget lavere, den var lidt over 1 Kr. pr. kg. Naar Det frie Folkeparti nu vil sikre disse Priser ved en Tillægsskat paa Indtægter og For-